

(همساييه) شرح روایتی از یک زندگی است و ما در هر شماره، یکی از آنها را تصویر می‌کنیم که نیاز به کمک شما دارد تا به نفس کشیدن ادامه دهد. شما می‌توانید برای کمک به خانواده‌ای که در همسایه به روایت زندگی اش پرداخته‌ایم از پیوندهای انتهای صفحه استفاده کنید.

با اسکن رمزینه قرار داده یا وارد کردن نشانی اینترنتی می‌توانید نمایه این خانواده را در سایت «سایه» ببینید و کمک نقدی یا غیرنقدی خود را برایشان ارسال کنید.

به من ایمان نیاورده است
کسی که شب سیر بخواهد
و همسایه‌اش چیزی نخورده باشد.
رسول اکرم (ص)

ابن، هفتاد و همساچه، ما

پچک رنج

روایت از رنج بیماران سرطانی

صفحه همسایه

دالخـل، ١٣٦٢-٤٠٩٩-٢٣٠٠

دالخـل، ١٣٦٢-٤٠٩٩-٢٣٠٠

سرطان قبل از این که به عنوان یک بیماری وسط شخص به رسمیت شناخته شود، یک خبر مهیب است؛ خبری که وقتی می‌شنوی دوست داری چندبار محکم چشم هایت را به هم برزی، بیندی دوباره باز کنی، بلکه ازین خواب بیدارشو و بینی زندگی مثل همیشه باروال عادی اش در جریان است. سرطان خبری است که وقتی بیمار می‌شندوزندگی اش به دوخش قبلاً و بعداز آن خبر تقسیم می‌شود. فکر کنید شخصی با احساس یک درد کوچک در ناحیه شکم که احساس کمی سرگیجه و حالت تهوع می‌رود دکتر و بعداز چند عکس و آزمایش، پژشک در چشم هایش زل می‌زند و می‌گوید: سرطان. از آن لحظه به بعد شخصی که تاپیش ازین زندگی عادی اش را داده و لوایک درد کوچک، دیگر خودش را بایک دوره بیماری سخت و شاید با مرگ رو در رومی بیند. اگر بخت و تقدیر بر سختی باشد، کمک این توده کوچک که جایی از بدن بیمار ریشه دوانده شاخ و برگ می‌دهد و پخش می‌شود و به قول پژشک هامتا استازمی دهد به دیگر اعضاً بدن. متاستازمی دهد به دیگر اعضاء و بعد مثل پیچک می‌بیچد دور خانه و اعضاً خانواده و هر جای خانه که پامی گذارند این این پیچک می‌بیچد دور شان و می‌آید توتی گلوشان ریشه می‌داوند و متاستازمی دهد به جوشمه هایشان را شکم می‌بندند. این شما ها هسته خانه اداره سه قوه کشوری هستند، دامنه کارهای حما بینای اسلامی دست منجه نهاده و گذشتند باخته ایام

درد مضاعف

مددجو، خانواده‌ای اهل شهر برازجان استان بوشهر است که سرپرست خانواده به بیماری سرطان روده دچار شده. پس از تشخیص‌های اولیه تحت عمل جراحی قرار گرفته و حالا به دلیل ضعف جسمانی و عوارض بعدازعمل، از کارافتاده شده است. این خانواده در یک خانه کوچک اجاره‌ای زندگی می‌کنند و مادر خانواده خانه‌دار است و پرستاری از همسرش رانیز انجام می‌دهد. این خانواده بیچ منبع درآمدی به جز یارانه و مستمری ناچیز کمیته امداد امام خمینی(ره) نداند و در حال حاضر با مشکل پرداخت اجاره خانه مواجه است.

«اب، شماره قصد داری به کمک شما همسایه‌های بخته باید، خانه‌دار، کمک هنینه بداخل احاده تمیه کنیم».

راه دشوار

مددجو پسر بچه‌ای اهل زابل استان سیستان و بلوچستان است که همراه با خانواده‌اش در یک استیجاری کوچک در یک نانوایی زندگی می‌کنند. پدر خانواده بی‌کار است و گاه و بی‌گاه با کارهایی که شاید باشد یا نباشد درآمد بسیار اندکی را به دست می‌آورد. مادر خانواده نیز خانه دار است و تنها هر دو درآمد خانواده یارانه است. پسر خانواده مدتی است درگیر بیماری سرطان شده و برای درمان نیاز به دوره شیمی درمانی دارد. شیمی درمانی در شهر زاهدان مرکز استان سیستان و بلوچستان انجام می‌شود و خانواده علاوه بر هزینه‌های درمان، با مشکل رفت و آمد از زابل به زاهدان روبرو است.

بود اما دلشوره دیگری به ذهن و دلش را به خود مشغول نگه داشته بود. دلشوره‌ای که ربط یادی به بیماری نداشت. دلشوره این که حالا بعد از عمل دیگر از کار افتاده است و توان کار کردن مثل قبل را ندارد و در نتیجه نمی‌تواند همان اندک دارمده را که قبلاً داشت به خانه بیاورد و همان سفره کوچک را برای خانواده پنهن کند. علاوه بر اینها، دلشوره دیگری که باعث می‌شود رنج و درد عمل و بیماری را به کی از یاد ببرد، مشکل خانه استیجاری شان بود و اجاره خانه‌ای که اگر کار نمی‌کرد قطعاً عقب می‌افتاد و دیگر با آن وضعیت بیماری و شرایط جسمانی بعد از عمل توان جسمی و مالی تهیه یک مسکن دیگر برای خانواده را نداشت. حالا پدر این خانواده مدتی است از تخت بیمارستان مرخص شده و به جای این که در بستری بیمارستان به چراغ‌های سقف اتفاقش خیره شود، در خانه بستری شده و به سقفی که می‌گاهد می‌گند که فکر نبودن آن بالای سر خانواده‌اش آزارش می‌دهد. سقفی که با اجاره‌های ماهانه بالای سر خانواده‌اش باقی خواهد ماند و اجاره‌هایی که حالا او با این وضعیت از تراحت آغاز نماید.

جراحی سرطان، درمان و درد مضاعف

عمل جراحی یکی از اصلی ترین روش‌های درمان برای بعضی از سرطان‌هاست. البته مثل بقیه روش‌های درمان سرطان در بسیاری از موارد درمان قطعی با جراحی انجام نمی‌شود. در مواردی که سرطان هنوز در بقیه اعضای بدن پخش نشده و بعضی عروق را درگیر نکرده است می‌توان از جراحی برای برداشتن کامل تومور استفاده کرد که در این صورت به آن عمل جراحی شفابخش می‌گویند و می‌تواند به کل سرطان را از بین ببرد. اما این نوع عمل جراحی معمولاً در انداز مواردی می‌تواند انجام شود.

بعضی دیگر از انواع عمل‌های جراحی عبارتند از: جراحی‌های تشخیصی که به منظور مشاهده وضعیت تومور و نمونه برداری انجام می‌شوند. البته امروزه در بسیاری از موارد نمونه برداری نیازی به جراحی ندارد. جراحی‌های تسکینی که به منظور کاهش درد بیمار انجام می‌شود و دیگر اعمال جراحی که می‌تواند درد را از بیمار کم کند یا کمی به بهبود او پیش از شروع دوره شیمی درمانی یا پرتو درمانی کمک کند. در همه این موارد، بیمار پس از عمل جراحی، عوارض سختی را تحمل می‌کند، به خصوص وقتی جراح مجبور باشد برای خارج کردن تومور سرطانی بخشی از عضو درگیر بدن را نیز جدا کند. بسیاری از بیماران مبتلا به سرطان پس از عمل جراحی حتی اگر به کلی از شر بیماری سرطان رها شوند نیز به دلیل عوارض بعد از عمل نمی‌توانند به طور کامل به زندگی عادی برگردند و به نوعی از کار افتاده می‌شوند.

وقتی داروی بیوهوشی را تزریق می‌کنند معمولاً جراح از بیمار می‌خواهد تا باشمارد و بیمار همین طور که به چراغ‌های بالای سریش روی تخت اتاق عمل زل زده شروع می‌کند: یک... دو... سه... چهار... و بعد دیگر نمی‌فهمد تا عدد چند را گفته و چشم‌هایش روی هم رفته است. وقتی چشم باز می‌کند بیرون اتاق عمل و به قول پزشک‌ها در اتاق ریکاوری است. بیمار دقیقاً نمی‌داند در چند ساعت گذشته چه بر او رفته اما خوشحال از موفقیت آمیز یومن عمل است و امیدوار به زندگی و آینده‌ای بدون درد و بیماری. اما بعضی وقت‌ها، آینده‌آن قدرها هم که بیمار در حال ریکاوری فکر می‌کند امیدوار کننده و عمل جراحی آن قدرها که او فکر می‌کند، موفقیت آمیز نبوده است. این اتفاق در جراحی‌های سلطان بسیار می‌افتد. پزشک با برسی شواهد و با احتمال کمی به این که بشود تومور را از بدن خارج کرد برای بیمار عمل جراحی را تجویز می‌کند. اما نتیجه جراحی این می‌شود که به هیچ‌وجه نمی‌توان براین توده بد خیم تغییر کشید. در این حالت باید سمت جراحی‌های نسکینی برود که نجع و درد بیمار را تا حدودی کم کند.

بود اما دلشوره دیگری به ذهن و دلش را به خود مشغول نگه داشته بود. دلشوره‌ای که ربط یادی به بیماری نداشت. دلشوره این که حالا بعد از عمل دیگر از کار افتاده است و توان کار کردن مثل قبل را ندارد و در نتیجه نمی‌تواند همان اندک دارمده را که قبلاً داشت به خانه بیاورد و همان سفره کوچک را برای خانواده پنهن کند. علاوه بر اینها، دلشوره دیگری که باعث می‌شود رنج و درد عمل و بیماری را به کی از یاد ببرد، مشکل خانه استیجاری شان بود و اجاره خانه‌ای که اگر کار نمی‌کرد قطعاً عقب می‌افتاد و دیگر با آن وضعیت بیماری و شرایط جسمانی بعد از عمل توان جسمی و مالی تهیه یک مسکن دیگر برای خانواده را نداشت. حالا پدر این خانواده مدتی است از تخت بیمارستان مرخص شده و به جای این که در بستری بیمارستان به چراغ‌های سقف اتفاقش خیره شود، در خانه بستری شده و به سقفی که می‌گاهد می‌گند که فکر نبودن آن بالای سر خانواده‌اش آزارش می‌دهد. سقفی که با اجاره‌های ماهانه بالای سر خانواده‌اش باقی خواهد ماند و اجاره‌هایی که حالا او با این وضعیت از تراحت آغاز نماید.

شیمی درمانی، راه دردناک درمان

شیمی درمانی یا کمتوترایی یکی از راه های رایج در درمان انواع سرطان است. البته مساله درمان در بسیاری از سرطان ها پیچیده تر از آن است که با یک دوره شیمی درمانی یا پرتودرمانی بشود به درمان کامل و قطعی فکر کرد، اما حتی در انواعی از سرطان که امیدی به درمان هم ندارند از شیمی درمانی به عنوان تخفیف دهنده بیماری با کنکننده پیش روی توده سرطانی استفاده می شود.

در این نوع درمان، بیمار داروهای شیمیایی را به صورت خوارکی یا تزریقی دریافت می کند. داروهایی که وظیفه از بین بردن سلول های سرطانی را دارند اما طی این عمل، بسیاری از سلول های سالم بدن نیز آسیب موقت می بینند و در نتیجه این درمان عوارضی به همراه می آورد که آشناترین آن ریختن موهای سرو صورت است.

از دیگر عوارض درمان شیمیایی می شود به خستگی و کوفتگی بدن، حالت تهوع و بی حالی بعد از انجام آن اشاره کرد که برابر رفع این عوارض معمولاً رژیم غذایی و سبک زندگی خاصی از سوی پزشک توصیه می شود.

در حال حاضر مراکز زیادی هستند که دوره شیمی درمانی را بحمایت بیمه های مختلف انجام می کنند و هزینه های را بیمارهای بیمه شده تحمیل نمی کنند، اما انجام این نوع درمان برای بیمار بدون بیمه هزینه های میلیونی دارد.

علاوه بر آن، مراقبت های بعد از هر بار شیمی درمانی و رژیم غذایی مناسب آن نیز هزینه هایی است که معمولاً جزو هزینه های شیمی درمانی به حساب نمی آید، اما

زاجل- زاهدان، مسیر پرخرج درمان

همه زندگی شان را جمع کرده اند گوشه ای احراه ای در یک نانوایی. یک زندگی که تمامش را بشود در یک اتاق گوشه نانوایی جا داد پیداست که چقدر کوچک است و زندگی های کوچک خیلی زودتر از قیه، غم های بزرگ را در خود نشان می دهند. غم هایی که هضم کردن شان برای آن آسان نیست.

غم نان و مشکلات اقتصادی اولین مفصلی بود که این خانواده با آن دست و پنجه نرم می رفت. اما شرایط شان مثل همه خانواده های کوچک مشابه شان پیش می رفت اگر فرزندشان به این مشکل دچار نمی شد. ناگهان، خبری مثل پتک روی سر خانواده فروآمد و غم نان و مشکلات معیشت را به حاشیه برد. پرسشان به سرطان دچار شده بود و خانواده باید علاوه بر تأمین نیازهای ساده زندگی که در همان هم با مشکل مواجه بود، در پی درمان فرزند نیز برمی آمد.

پدر خانواده بکار است و مدام دنبال کاری و راهی که آب باریکه ای را به خانه کوچک شان باز کند تا خانواده اش کمتر سختی زندگی را میں کنند. مادر نیز خانه دار است و حالا مدتی است نگهداری از فرزند بیمارشان هم به کارهای خانه اش اضافه شده.

پزشک پس از معاينه این پسر برایش در مرحله اول یک دوره شیمی درمانی تجویز کرد، اما مشکل اینجاست مرکزی که شیمی درمانی را انجام می دهد، در شهر زاهدان است و این خانواده در شهر زابل سکونت دارد. هر بار حمل و نقل از زابل تا زاهدان هزینه هایی را روی دست خانواده می گذارد که تأمین آن از عهده شان نباشد.

ر تحقیقاتی که برای تنظیم گزارش‌های این شماره از صفحه همسایه انجام دادیم و در پرونده‌هایی که از مددجویان عزیز مورو می‌کردیم به مورد عجیبی برخوردیم که باعث شد این سوال را زارکارشناسان‌ها و پزشکان پیرسیم که آیا سلطان ارشی است؟ در بین پرونده‌های مددجویان به موردی برخوردیم که مادری که سرپرستی فرزند سلطانی اش را پس از فوت همسرش به عهده گرفته بود دچار چهار نوع سلطان شده بود. یعنی به طور هم‌زمان مادر و فرزند درگیر بیماری سلطان بودند. پزشکان در مواجهه با این مسائل می‌گویند با مطرح کردن نمونه‌های این جنینی نمی‌توان نتیجه گرفت که سلطان یک بیماری هایی موروثی است. در علم پژوهش که بیماری هایی موروثی می‌گوییم که از طریق والدین به فرزندان منتقل می‌شود یا فرزندان دچار بیماری‌هایی می‌شوند که عیناً والدین با آنها درگیر بوده‌اند. سلطان در اثر تغییرات سلولی به وجود آید و در عن های نیز تغییراتی ایجاد می‌شود. شاید توان از بعضی تحقیقات این طور برآورد کرد که در بعضی ژن ها استعداد ابتلا به سلطان پیشتر است و در نتیجه بعضی خانواده‌ها و فامیل ها پیشتر به این بیماری دچار می‌شوند، اما به طور قطع سلطان یک بیماری موروثی طبق تعریفی که از بیماری‌های موروثی داریم نیست. البته سبک زندگی و تغذیه مشابه در خانواده‌ها نیز یکی دیگر از دلایل است که بعضی اعضاً یک خانواده می‌توانند با هم درگیر این بیماری شوند که این دلیل ارتباطی به دلیل موروثی ندارد.

برای کمک
به این خانواده
از این پیوند
استفاده کنید

برای کمک
به این خانواده
از این پیوند
استفاده کنند

